

ข่าวเด่นประจำสัปดาห์จากกรุงเทพมหานคร ประเทศไทยเวียดนาม

รวบรวมโดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

30 พฤษภาคม 2568

เวียดนามนำเข้าเนื้อไก่แช่แข็งสูงถึงปีละ 200,000 – 300,000 ตัน ทั้งที่มีจำนวนสัตว์ปีกมากติดอันดับ 10 ของโลก

นาย Nguyen Thanh Son ประธานสมาคมสัตว์ปีกเวียดนาม ให้ข้อมูลว่า เวียดนามเป็น 1 ใน 10 ประเทศที่มีจำนวนสัตว์ปีกมากที่สุดในโลกในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยจำนวนสัตว์ปีกทั้งหมดเพิ่มจาก 512,675 ล้านตัว ในปี 2562 เป็น 584,414 ล้านตัว ในปี 2567 อัตราการขยายตัวเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.3 ต่อปี น้ำหนักรวมของสัตว์ปีกมีชีวิตในปี 2567 อยู่ที่ 2.46 ล้านตัน โดยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 6.9 ต่อปี โดยจำแนกเป็นน้ำหนักรวมของไก่มีชีวิต ขยายตัวเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 7.8 ต่อปี สัตว์น้ำปีก อาทิ เป็ด ห่าน ฯลฯ ขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.5 ต่อปี

นาง Tran Ngoc Yen ผู้อำนวยการบริษัท Agro Monitor Vietnam ให้ความเห็นว่า ในช่วงปี 2562 – 2568 ผลผลิตเนื้อไก่ในประเทศมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4 ต่อปี ผลผลิตเนื้อไก่ในประเทศในปี 2567 อยู่ที่ 2 ล้านตัน โดยไก่เนื้อเชิงอุตสาหกรรมอยู่ที่ประมาณ 0.9 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 40 ส่วนไก่บ้านอยู่ที่ 1.1 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 60

เวียดนามมีความต้องการบริโภคเนื้อไก่มากขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2566 เนื่องจากได้รับผลกระทบจากโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (African Swine Fever: ASF) ทำให้ราคาเนื้อหมูพุ่งสูงขึ้น และสัดส่วนการบริโภคเนื้อสัตว์ของเวียดนามมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงจากเนื้อไก่อยู่ที่ร้อยละ 29 และเนื้อหมูอยู่ที่ร้อยละ 53 ในปี 2566 เป็นเนื้อไก่เพิ่มขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 33 และเนื้อหมูลดลงเหลือร้อยละ 48 ในปี 2567

แม้ว่า เวียดนามมีผลผลิตเนื้อไก่ในประเทศมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่เวียดนามยังต้องใช้จ่ายปีละ 200–300 ล้านดอลลาร์ เพื่อนำเข้าเนื้อไก่แช่แข็ง 200,000 – 300,000 ตัน ในช่วงปี 2562–2567 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15–17 ของผลผลิตเนื้อไก่ในประเทศ และเท่ากับร้อยละ 30 ของผลผลิตเนื้อไก่เชิงอุตสาหกรรม โดยเวียดนามนำเข้าจากตลาดสำคัญ ได้แก่ สหรัฐฯ เกาหลีใต้ สหภาพยุโรป (EU) และบราซิล

ผู้เชี่ยวชาญระบุว่า อุตสาหกรรมสัตว์ปีกกำลังเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ไม่เพียงแต่แรงกดดันจากการแข่งขันภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการลดภาษีนำเข้าเนื้อไก่ ซึ่งทำให้อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ในประเทศต้องแข่งขันกับเนื้อไก่นำเข้าด้วย ท่ามกลางปัญหาหลายด้าน เช่น ระบบกระจายสินค้าและการบริโภคยังมีขนาดเล็กและกระจัดกระจาย การเกิดโรคระบาด และมีระดับการพึ่งพาอาหารสัตว์นำเข้าสูง นอกจากนี้ การเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมสัตว์ปีกกับอุตสาหกรรมต่างๆ ยังมีน้อย ระบบสถิติและการคาดการณ์อุปสงค์-อุปทานยังอ่อนแอ ทำให้เกษตรกรมักถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง ปัญหาความปลอดภัยทางอาหารและความโปร่งใสในตรวจสอบแหล่งกำเนิดของสินค้ายังไม่ได้มาตรฐาน ส่งผลให้การส่งออกมีข้อจำกัด การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัลยังล่าช้า โดยเฉพาะใน

ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีกขนาดกลาง ขนาดเล็ก และเกษตรกรรายย่อย ทำให้ประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงต่ำ อัตราการสูญเสียสูง และไม่สามารถแข่งขันกับประเทศที่มีอุตสาหกรรมการปศุสัตว์ก้าวหน้าได้

ในขณะเดียวกัน เวียดนามได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมการปศุสัตว์ในช่วงปี 2561–2573 และวิสัยทัศน์ถึงปี 2588 โดยตั้งเป้าให้มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมการปศุสัตว์ในปี 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4 – 5 เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยภาคปศุสัตว์จะคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28–30 ของภาคการเกษตรทั้งหมด สัดส่วนของเนื้อสัตว์ปีกจะอยู่ที่ร้อยละ 27 และมีผลการเก็บเกี่ยวไข่ไก่ที่ 16,000 – 17,000 ล้านฟอง ปริมาณเนื้อไก่และไข่ไก่ที่ส่งออกมีสัดส่วนร้อยละ 20 – 25 ของผลผลิตในประเทศทั้งหมด สัดส่วนของเนื้อไก่ที่ผ่านกระบวนการแปรรูปจะอยู่ที่ร้อยละ 25 – 30 ของเนื้อไก่ทั้งหมดในประเทศ เวียดนามตั้งเป้าให้จำนวนสัตว์ปีก ในปี 2573 รวมอยู่ที่ 550 ล้านตัว โดยไก่เลี้ยงเชิงอุตสาหกรรมจะคิดเป็นร้อยละ 60 สัดส่วนของเนื้อสัตว์ปีกจะอยู่ที่ร้อยละ 29–31 และผลการเก็บเกี่ยวไข่ไก่จะอยู่ที่ 22,000 – 23,000 ล้านฟอง สัดส่วนเนื้อไก่ที่ผ่านการแปรรูปจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 – 50

(จาก <https://vnbusiness.vn/>)

ข้อคิดเห็น สศค

ตามรายงานการสำรวจตลาดของ Report Linker การบริโภคเนื้อสัตว์เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (Consumption Per Capita) ของเวียดนามคาดว่าจะเพิ่มขึ้นจาก 16.3 กิโลกรัมในปี 2567 เป็น 16.68 กิโลกรัมในปี 2571 โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (Compound Annual Growth Rate: CAGR) ร้อยละ 0.6

นาย Nguyen Van Trong อธิบดีรองอธิบดีกรมปศุสัตว์ ภายใต้กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อม (Ministry of Agriculture and Environment) ให้ความเห็นว่า เกษตรกรเวียดนามมักเลี้ยงสัตว์ปีกโดยไม่มีการวางแผนล่วงหน้า แต่เลี้ยงตามกระแส เมื่อใดที่ตลาดขาดแคลนเนื้อไก่และราคาสูงขึ้น ชาวบ้านจะเลี้ยงในจำนวนมาก แต่เมื่อใดที่ตลาดมีเนื้อไก่ล้นและราคาตกต่ำ ชาวบ้านจะเลี้ยงน้อยลง ส่งผลให้ราคาตลาดไม่คงที่และเกิดความผันผวนอยู่เสมอ รวมถึงเนื้อไก่ภายในประเทศยังต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการด้านมาตรฐานคุณภาพ ดังนั้นการที่เวียดนามนำเข้าเนื้อไก่ไม่เพียงแต่เพื่อรองรับความต้องการบริโภคเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ราคาตลาดของเนื้อไก่มีเสถียรภาพมากขึ้นด้วย.